

Olv.: Iz 58,7-10 – 1Kor 2,1-5 – Mt 5,13-16

A tanítványok feladata

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Kérjük Isten kegyelmét a magunk számára, hogy az istendicsőítés hozzátartozzon az életünkhöz. Mindig keressük az életünk értelmét. Szeretnénk tartalmas életet élni. Mintha elfeledkeznénk arról, hogy az alaphangot az istendicséret adja meg. Ha ez nem tartozik szorosan az életünkhöz, akkor hiába minden próbálkozásunk, elsekélyesedik az életünk. Tartsunk önvizsgálatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Mi az értelme emberi életünknek?

Elmúlt vasárnap az Újszövetség jézusi programbeszédjének a leglényegét hallottuk, a boldogságmondásokat. Megállapítottuk, hogy Jézus az embert nem csupán vigasztalni akarja. Jézus nem csupán az ember ilyen-olyan gondjára-bajára akar válaszolni, hanem értelmet akar adni a mi emberi életünknek.

Jézus válasza:

***Csak az Istennel való kapcsolatunk teheti teljessé,
emberhez méltóvá a mi életünket!***

Ha az Istent kihagyjuk az életünkből,
akkor kár hitről beszélni, kár kereszténységről szónokolni. Célt tévesztettünk!
Lehetünk humanisták, alkalmanként hozhatunk áldozatot,
odafigyelhetünk egymásra, csak más az istenes élet, más a keresztény élet.

A keresztény ember az önzetlen életvitel megtestesítője.

***Jézus nemcsak szavaival, példájával is megmutatta,
hogy mi emberek csak ebben a szellemben tartozhatunk össze egymással.***

***Isten segítségével
ez az összetartozás teljesíti ki az életünket.***

Isten erejének a hatalma számít.

A mai vasárnap ismét egy nagyon fontos szempontot ajándékoz nekünk.

Pál apostol egészen sajátos módon bontja ki Jézusnak azt a programját: “Menjetek el az egész világra és tegyetek kereszténnyé minden embert.” Nekünk embereknek igen sokszor álproblémáink vannak: mi erre nem vagyunk képesek, gyengék vagyunk, erőtlenekek vagyunk, nem vagyunk elég okosak, nem vagyunk elég felkészültek.....

***Ezt a kérdést ragadja meg az apostol, amikor arról beszél,
hogy az igehirdetést nem emberi bölcsességre építi,
hanem az Isten erejének a hatalmára!***

“Nem akarok köztetek másról tudni, mint Jézus Krisztusról, a megfeszítetttről.”

Nem szeretném, hogy a hitetek emberi bölcsességen, – szimpátián – alapuljon, hanem mint akik az Isten erejét megtapasztaltátok tagjaitokban, a mindennapjaitokban, emberi kapcsolatotokban. ***Nem mi számítunk!*** Az apostol egy fontos fogalmat használ, amivel kifejezi, hogy mi számít:

***Isten erejének a hatalma számít!
Mindent ez rendez el hívő szemléletünk szerint.***

Néhány héttel ezelőtt találkoztunk Pál apostolnak azzal a nagyon fontos üzenetével, ami tükröt állított elénk. A következőkről beszél: Nincs köztetek túl sok olyan ember, aki tekintélyes lenne, aki gazdag lenne, aki pozícióban lenne, nincs sok tanult, bölcs. Egyszerű emberek vagytok, - áll oda Pál apostol a hívő közösség elé. Ezzel is sejtetni akarja, hogy azoknak akik tekintélyesek, akik úgy gondolják, hogy ők elegendő biztosítékkal rendelkeznek a földön életük megoldásához, azoknak talán nincs is szükségük Istenre.

Lehet, hogy nagyon ijesztő számunkra az apostolnak ez a tükre, de ha keresztények akarunk lenni, ha Istenről akarunk tanúságot tenni ebben az értelemben, hogy *só és világosság vagytok*, akkor ennek a tudatában kell ezt tennünk. Nem a mi emberi okosságunk, nem a mi emberi ügyességünk, nem a mi emberi kapcsolatrendszerünk oldja meg ezeket a kérdéseket, juttatja el az Istent az emberekhez, hanem az Isten erejének a hatalmát kell megjeleníteni ebben a világban. Hallottuk: "Csak a Megfeszítettéről akarok tudni."

Az Isten szeretetének dinamikája.

Pál apostol a megfeszített Jézus Krisztusról szól, aki értünk gyengévé lett, aki értünk mindent elszenvedett, minden megaláztatást. De nem ez a döntő, hanem az Isten ereje nyilatkozik meg a megfeszített Jézus Krisztusban, mert kinyilatkoztatja az Isten a szeretet dinamikáját. Dinamika görög szó, ami erőt jelent. Kinyilatkoztatja a szeretet dinamikáját. A dinamis, az erő, az robban. A dinamis az magával ragad. Pál apostol azt akarja mondja, hogy Krisztus jelenléte ebben a világban és a megfeszített Krisztus tanítása ebben a világban ezt jelenti: az Isten szeretete, hatalma. Nekünk, ha valóban a föld sója és a világ világossága akarunk lenni, akkor ennek a Szeretetnek a hatalmáról kell tanúbizonyságot tennünk.

Ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága.

A mai evangéliumban hallottuk, hogy ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága, akkor pontosan e felől kell értelmeznünk ezeket a kijelentéseket. Lehetne itt nagyon kedves gondolatokat mondani arról, hogy a só az ízesít, a só az megóv a romlástól, a só az hordoz. A világosság az fontos, mert különben nem tudunk tájékozódni. Lehet ilyeneket mondani, de nem ez a lényeg. Az apostol nem erre gondol és Jézus nem ezt várja tőlünk. Persze ez is jelen van.

Nem azt mondja, hogy legyetek a világ világossága, legyetek a föld sója.

Szeretné ha ezek lennétek. Nem! Ti vagytok!

Ízlelgessük ezt a krisztusi mondatot:

"Ti vagytok a föld sója, és a világ világossága."

Vagyunk? Ez nem vágy kérdése! Ez nem töprengés utáni elhatározás kérdése! Ha keresztények vagyunk, akkor Isten szeretetének erejéről kell tanúságot tennünk. Nem kell kitalálni, hogy ez mit jelent. Nagyon egyszerű, ezt megmondja a Szentírás, hallottuk ma is. *Mikor lesz a keresztény ember a világ világossága?* Oszd meg kenyeredet az éhezővel, a szerencsétlent fogadd be házádba, a ruhátlant öltöztess föl és fölragyog világosságod. Ti vagytok a világ világossága. Nem kell nekünk elvont eszmék szerint magyarázni ezt a fogalmat. Már az ószövetségi próféta is megfogalmazza ezt az igazságot. Jézus – idézve az ószövetségi prófétát – hangsúlyosan aláhúzza ezt az igazságot.

Az irgalmasság testi cselekedetei ezek.

Az irgalmasság lelki cselekedetei egy másik szférát ölelnek fel.

Bátorítsd a bátoratlant, adj tanácsot a tudatlannak.....

akkor felragyog világosságod, mint a hajnal.

Isten bölcsessége fűszerezi a földi életet.

Mit jelent a föld sójának lenni? Nagyon sajátos választ ad a Szentírás. Azt mondja a só, a keresztény ember sószerepe: "Az Isten bölcsességének a fűszere." Ha sóként vagyunk jelen a világban, akkor ez azt jelenti: Isten bölcsességét sajátítjuk el és ez fűszerezi a földi életet. Mire gondolkodok? Történetek vannak a mindennapjainkban. Különböző hatások érnek bennünket, jók és rosszak egyaránt. Ember legyen a talpán, aki ebben eligazodik. Az Isten bölcsességének a fűszere, amit a magyar nyelv így fejez ki: Álljuk a sarat! Tartjuk egymásban a lelket! Ez a föld fűszere. Bármilyen történik velünk, nem veszítjük el a kedvünket. Nem veszítjük el az életbe vetett hitünket, mert Isten ajándéka és nagyon szép ez az élet.

Ti vagytok a föld sója. Fűszerezzük az életet!

Ne tántorítson el bennünket senki és semmi! Ez az élet értelme.

Pál apostol a mi gyengeségeinkről szól, a kicsinységünkéről, az elégtelenségünkéről.

De pontosan ebben látja a lehetőségünket,

mert az Isten gyengesége így lesz erős ebben a világban.

Az Isten erőtlensége így jelenik meg hatalomként ebben a világban *általunk*.

Mindenek ellenére vannak nagyjaink. Miközben a magunk helyzetét helyesen értelmezzük Jézus Krisztus követésében Pál apostol tanítása nyomán, azért egy-egy pillanatra álljunk meg és vegyük észre nagyjainkat. Például Teréz anyát, II. János Pál Szentatyát, Mindszenty Bíboros Urat. Sok-sok név megjelenhet a lelkünkben, amikor erre gondolunk, hogy milyen sokan vannak, akiknek sikerült ez a küldetésük.

Bertold Brecht Szent Johannájában van egy mondat:

"Emberek, ne csupán arra törekedjétek,

hogy jobb emberként menjétek el ebből a világból,

hanem egy jobb világot hagyjatok magatok után."

A jobb világ, ami utánunk következik, most készül!

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves testvérek!

Azzal a hittel menjünk el ma erről a szentmiséről, hogy az Isten erejének hatalma van. Ez az erő bennünk van jelen. Ha az Isten ereje nincs bennünk mint só, mint világosság, akkor az Isten ereje elvész. Higgyünk abban, hogy ez igen is hat, ha az ember a legminimálisabban is képes rendelkezésére bocsátani magát az Istennek.

Régen olvastam egy történetet. A II.-dik világháború alatt az amerikaiak megszállták Japánt. Bevonultak egy faluba, amely mindenben különbözött a többitől. Tiszta volt, rendezett volt. Föltűnően más volt, mint a többi. Amikor megjelentek ezek a katonák a faluban, akkor a falu vezetője odament eléjük és átadott nekik egy könyvet. Szétolvasott, agyonhasznált könyv volt. A falu vezetője meg is magyarázta, hogy miről van szó. Harminc évvel korábban járt ott egy misszionárius és ajándékba otthagyott egy japán-nyelvű Bibliát. Mi ennek a Könyvnek alapján rendeztük be itt az életünket. Ennyi.

Ennek a Könyvnek alapján berendezhető az élet és nem csak mi változunk meg, hanem a környezetünk is. Ezen igazságok nélkül álmodozunk világosságról, csak éppen önzően magunkba burkolódzunk. Sóról, csak éppen kedvetlenek vagyunk, mert nem minden úgy történik ahogy szeretnénk. Csak akkor lesz más, ha ebből az egész gondolkodásból kikerülünk.

*Jézus azért jött, hogy megváltoztassa a gondolkodásunkat,
ezt a földhözragadt gondolkodásunkat. Engedjük!*

+ B A L Á Z S Á L D Á S +